

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 152**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste!

Tack för brevet. Jag måste verkligen knappast om jag skulle skrifa eller ej. Du förefäll nämligen glädd du som, men jag antog att det snart skulle slå om, så det var ju ej skäl att sända ett beklagande brev vidare.

Jag hade ändå trott att du skulle finna pojken bättre. Dock är det en härlig sak att ryggen saknat. Och jag tycker att går det nu verkligen framåt och upphör att bli sämre, så skall väl naturens viktiga seger öfver sjukdomen. Glau har ju starka och friska människor att bråsa på, fastän om en kanns far dog så hastigt så kan det väl troligtvis af något hjärtfel och om något dylikt är det ju alls ej tal om. Det bästa är naturligtvis att vara återvändning och ej hoppas, ej frukta bara göra sin plikt och sedan underkasta sig. Detta kan verkligen just för en sådan pojke som August bli till en välsignelse. Jag antar, att aldrig något annars skulle frångått honom att använda den begåfning han har. Och han är otvivelaktigt så begåfvad att han kan bli något stort af. Men du får lof att lära honom arbeta. Det är nog mer än en så medvetandet att han var utrustad med så utmärkta armar och ben gjord till en lot drummel. Är det för tidigt att låta honom lära att teckna ordentligt. Glau har mig utlag.

De måtte ha varit snälla på biblioteket, men nog är det tråkiga saker du måste gå igenom. Lycka till att fylla ett stort anteckningshäfte. Det var roligt med Svobsky. Men han är då nå stel, så det är som han hade följt traja. Hvarför kunde han ej se att som om han visste hvem du var, så jag var hooheen. Det är bara oförneiga han är mycket snäll. Glau eller Pauske han har sagt mig, att han har mig som Kandidat med penningdelningarna i akademien, men de ha hoar sin. Du är mycket snäll, som skämsligt. Tänker på mig.

Det var bra, att Wählin var trogen. Vill du nu fråga honom från mig eller fråga af mig själv hur du

